

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۱۱ مهر ۱۴۰۵

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۱۱ مهر ۱۴۰۵

فهرست

- ۱- تکمیل حفاری طولانی‌ترین تونل بزرگراهی زیردریایی چین
- ۲- محدودیت شدید چین در تعاملات عاطفی با هوش مصنوعی؛ مقابله با خطر جایگزینی روابط انسانی
- ۳- الگوی توسعه‌ای چین؛ لنگری قابل اتکا برای اقتصاد جهانی در عصر آشوب
- ۴- خیز چین برای ورود به جمع ۱۰ دانشگاه برتر جهان
- ۵- خوداتکایی علمی و فناورانه چین؛ ضرورتی داخلی با اهمیت جهانی
- ۶- «کارخانه آینده» چین؛ انقلاب ربات‌ها در کشتی‌سازی دالیان

تکمیل حفاری طولانی‌ترین تونل بزرگراهی زیردریایی چین

عملیات حفاری طولانی‌ترین تونل بزرگراهی زیردریایی چین در خلیج «جیانوجو» در استان شاندونگ، با موفقیت به پایان رسید.

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما از پکن؛ دستگاه حفاری شیلد پس از رسیدن به نقطه تعیین شده در عمق ۱۰۵ متری زیر سطح دریا، عملیات حفاری این طرح بزرگ را تکمیل کرد.

در اجرای این طرح برای نخستین بار ترکیبی از روش‌های حفاری و انفجار و حفاری با دستگاه شیلد به کار گرفته شده است. بخش اصلی تونل در عمق ۹۵ متری زیر سطح دریا قرار دارد و تونل خدماتی نیز تا عمق ۱۰۵ متری امتداد می‌یابد؛ شرایطی که فشار بالای آب، آب‌بندی و عایق‌کاری دقیق سازه را ضروری کرده است.

این طرح در مجموع ۱۷ و چهار دهم کیلومتر طول دارد که ۱۴ و سه دهم کیلومتر آن را بخش اصلی تونل تشکیل می‌دهد. این بخش شامل دو تونل اصلی و یک تونل خدماتی است و در هر مسیر سه خط عبور پیش‌بینی شده است. سرعت طراحی مسیر نیز ۸۰ کیلومتر در ساعت است.

تونل دوم خلیج جیانوجو، منطقه مرکزی شهر چینگ‌دائو را به منطقه جدید ساحل غربی این شهر متصل می‌کند و پس از بهره‌برداری در کنار تونل، پل و بزرگراه موجود، شبکه حمل‌ونقل عبوری از خلیج را تکمیل خواهد کرد.

در اجرای این طرح همچنین فناوری‌های جدیدی برای تخلیه سریع نخاله‌های حفاری و کاهش لرزش دستگاه شیلد به کار گرفته شده است. این طرح در چارچوب برنامه چین برای توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل و ایجاد یک نظام حمل‌ونقل یکپارچه و مدرن تا سال ۲۰۳۰ اجرا می‌شود.

خبرگزاری صدا و سیما

محدودیت شدید چین در تعاملات عاطفی با هوش مصنوعی؛ مقابله با خطر جایگزینی روابط انسانی

دولت چین با تصویب مقرراتی جدید، محدودیت‌های سختگیرانه‌ای را برای مدل‌های هوش مصنوعی که قادر به ایجاد «تعاملات عاطفی پایدار» با انسان هستند، اعمال کرد.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما، به نقل از بی بی سی، مقررات جدید چین بر هرگونه مدل زبانی بزرگی که نحوه تعامل انسان را تقلید می‌کند یا به‌طور خاص برای ایجاد روابط عاطفی و «دوستی‌های مجازی» طراحی شده است، اعمال می‌شود. بر اساس این قوانین، چت‌بات‌ها و دستیاران هوش مصنوعی به‌طور مطلق از ایجاد «وابستگی یا اعتیاد عاطفی» در کاربران منع شده‌اند و اجازه ندارند افراد را به اتخاذ «تصمیمات غیرمنطقی» ترغیب کنند. همچنین هرگونه اشاره به خودآزاری، تشویق به خودکشی یا استفاده از «خشونت کلامی» در این مدل‌ها ممنوع شده است.

در بخش حفاظت از خردسالان، قوانین بسیار سخت‌گیرانه‌تری پیش‌بینی شده است؛ به‌طوری که افراد زیر ۱۴ سال برای استفاده از هر نوع هوش مصنوعی که مشابه انسان صحبت می‌کند (از جمله برنامه‌هایی مانند DeepSeek، نیازمند رضایت والدین هستند. همچنین دسترسی تمامی افراد زیر ۱۸ سال به هرگونه رابطه صمیمی با هوش مصنوعی به‌طور کامل ممنوع شده است. برای بزرگسالان نیز اگرچه ممنوعیت مطلق وجود ندارد، اما محدودیت‌های گسترده‌ای برای جلوگیری از آسیب‌های روانی وضع شده است.

این در حالی است که بر اساس گزارش شرکت Sensor Tower، تعداد کاربران فعال ماهانه اپلیکیشن‌های هوش مصنوعی در داخل چین بین ۲۹ تا ۷۰ میلیون نفر تخمین زده می‌شود. تحلیل‌گران معتقدند پکن پیش از دپدارهای دیپلماتیک سطح بالا، احتمالاً هوش مصنوعی را به عنوان یک «خطر وجودی» برای ساختار روابط اجتماعی تشخیص داده است.

در نهایت، دولت چین برای تضمین اجرای این قوانین، جریمه‌های مالی تا سقف ۲۰۰ هزار یوان (حدود ۲۲ هزار پوند) را برای شرکت‌های متخلف در نظر گرفته است. علاوه بر جریمه‌های نقدی، این شرکت‌ها با خطر «انتشار انتقادات رسمی» توسط دولت مواجه هستند که در واقع نوعی شرمسار کردن علنی در فضای رسانه‌ای چین محسوب می‌شود.

خبرگزاری صدا و سیما

الگوی توسعه‌ای چین؛ لنگری قابل اتکا برای اقتصاد جهانی در عصر آشوب

تهران - ایرنا - شبکه سی.جی.تی.ان در گزارشی با اشاره به الگوی توسعه‌ای منحصربه‌فرد و کارآمد چین، نوشت که همین الگو در عصر تحولات و نوسانات، می‌تواند به‌عنوان یک عامل ثبات و گره‌گشا ایفای نقش و لنگری قابل اتکا برای اقتصاد جهانی فراهم کند.

به گزارش روز پنجشنبه ایرنا از سی.جی.تی.ان، اقتصاد جهانی در سال‌های اخیر با چالش‌هایی همچون تورم دیرپا، درگیری‌های منطقه‌ای و زنجیره‌های تامین شکننده دست‌وپنجه نرم کرده؛ شرایطی که جهان را بیش از هر زمان دیگری به محرک‌های باثبات رشد و روندی قابل پیش‌بینی برای توسعه نیازمند کرده است. در چنین فضای پرابهامی، اقتصاد چین به‌عنوان یکی از مهم‌ترین تثبیت‌کنندگان رشد اقتصاد جهانی برجسته شده است.

چین با تبعیت از الگوی توسعه‌ای منحصربه‌فرد و کارآمد، برخورداری از بازار داخلی عظیم و یک ساختار صنعتی کامل، توانسته رشد باثبات خود را حفظ کند؛ رشدی که به اقتصاد جهانی منافع ملموسی رسانده و به جهانی آشفته، عنصر به‌شدت ضروری ثبات و اطمینان را تزریق کرده است.

الگویی متوازن؛ تکیه‌گاهی برای ثبات اقتصاد جهانی

اقتصاد بازار چین که هم بر پویایی بازار و هم بر هدایت هدفمند سیاست‌های دولتی استوار است، توانسته از ناکامی‌های بازار و دام‌های سیاست‌گذاری که بسیاری از اقتصادهای غربی و بازارهای نوظهور را گرفتار کرده‌اند، دور بماند. این الگوی حکمرانی دوگانه، با ایجاد توازن میان رقابت آزاد در بازار و تنظیم و نظارت کلان اقتصادی، در مهار مخاطرات سیستمی و کاهش نوسانات اقتصادی کارآمد بوده است.

همین الگو پکن را قادر ساخته است تا در دوره‌های دشواری همچون بحران مالی جهانی ۲۰۰۸ و رکود اقتصاد جهان در سال ۲۰۲۰ ناشی از همه‌گیری کرونا، مسیر توسعه را حفظ کند و به توسعه اقتصادی ادامه دهد؛ دوره‌هایی که بیشتر اقتصادهای بزرگ جهان با رشد منفی مواجه شدند. این عملکرد به کاهش شدت رکود اقتصاد جهانی و ممانعت از عمیق‌تر شدن بحران در سطح جهان کمک کرد.

خلاف اقتصادهایی که تنها به سازوکار خودنظارتی بازار یا کنترل اداری سختگیرانه متکی هستند، تعدیل‌های انعطاف‌پذیر و هدفمند سیاستی در چین توانسته است چشم‌اندازی باثبات از رشد را برای سرمایه‌گذاران جهانی فراهم و به‌عنوان لنگری محکم برای نظام اقتصاد جهانی عمل کند. طبق آمار صندوق بین‌المللی پول، چین طی بیش از یک دهه گذشته سالانه حدود ۳۰ درصد از رشد اقتصاد جهانی را به خود اختصاص داده و به بزرگ‌ترین موتور رشد انفرادی جهان بدل شده است.

بازار داخلی عظیم؛ سهم چین در رونق اقتصاد جهانی

بازار مصرف غول‌پیکر چین یکی از مهم‌ترین موتورهای تجارت جهانی و رشد فعالیت‌های اقتصادی است. داده‌های وزارت بازرگانی چین نشان می‌دهد که این کشور بزرگ‌ترین شریک تجاری بیش از ۱۶۰ کشور و منطقه در جهان است و مقصد اصلی صادرات نزدیک به ۸۰ اقتصاد محسوب می‌شود. چین با جمعیتی حدود ۱,۴ میلیارد نفر و طبقه متوسطی که به سرعت در حال گسترش و تقاضای مصرفی آن نیز رو به افزایش است، یکی از بزرگ‌ترین واردکنندگان جهان به شمار می‌رود و طیف گسترده‌ای از کالاها را از کشورهای مختلف خریداری و وارد می‌کند؛ از سویا، گوشت گاو و سنگ آهن از برزیل و آرژانتین گرفته تا میوه‌های تازه و مس از شیلی و پرو، محصولات لبنی از استرالیا و نیوزیلند، کالاهای لوکس و خودرو از اروپا و قطعات الکترونیکی و محصولات کشاورزی از جنوب شرق آسیا.

ارزش مجموع کالاهای وارداتی چین در سال ۲۰۲۵، از ۱۸,۴ تریلیون یوان، معادل حدود ۲,۶۴ تریلیون دلار فراتر رفت؛ وارداتی که سفارش‌های صادراتی عظیم و فرصت‌های شغلی قابل توجهی برای تولیدکنندگان سراسر جهان ایجاد کرد. نمایشگاه بین‌المللی واردات چین که نخستین در نوع خود در جهان است، بستری باز برای شرکت‌های خارجی فراهم کرده تا به بازار چین دسترسی پیدا کنند. چین با آزاد کردن ظرفیت بالای تقاضای داخلی و حفظ ثبات آن، ظرفیت رشد خود را به محرکی برای توسعه مشترک با سایر کشورهای جهان تبدیل می‌کند.

نظام صنعتی جامع؛ پشتوانه تاب‌آوری زنجیره‌های تامین جهانی

چین به عنوان تنها کشور جهان که تمامی دسته‌بندی‌های صنعتی فهرست‌شده در طبقه‌بندی صنعتی سازمان ملل را در اختیار دارد، یک اکوسیستم صنعتی مستقل، کامل و در هم تنیده ایجاد کرده است. این یعنی چین قادر است تقریباً همه نیازهایش، از کالاهای مصرف روزمره و تجهیزات صنعتی گرفته تا محصولات انرژی‌های نو و تجهیزات و ملزومات پزشکی را در داخل قلمروی خود تولید کند.

پکن به لطف چند دهه توسعه، توانسته است در بسیاری مناطق خوشه‌های صنعتی عظیمی ایجاد کند. این مزیت امکان هماهنگی سریع میان حلقه‌های مختلف تولید را فراهم می‌کند و ثبات زنجیره‌های تامین را به شدت افزایش می‌دهد.

به عنوان نمونه، خط مونتاژ هواپیماهای ایرباس در تیانجین با پشتیبانی نزدیک به ۲۰۰ تامین‌کننده در سراسر چین، به‌طور مستمر هواپیماهای سری A ۳۲۰ را برای شرکت‌های هواپیمایی جهان تولید می‌کند که مظهری از توانمندی بخش تولید چین محسوب می‌شود.

آمار و ارقام نشان می‌دهد که چین به مدت ۱۶ سال متوالی در ارزش افزوده بخش تولید در رتبه نخست جهان قرار داشته و حدود ۳۰ درصد از کل ارزش افزوده تولیدی جهان را به خود اختصاص داده است.

چین به پشتوانه پایه صنعتی قدرتمند خود، از انعطاف‌پذیری قابل توجهی در جایگزینی منابع در سمت عرضه برخوردار است. هرگاه یک شوک خارجی حلقه‌ای مشخص از زنجیره تامین را مختل کند، ظرفیت‌های داخلی چین می‌توانند به سرعت این خلاء را پر کنند. این شاخصه به کاهش کمبود عرضه ناشی از سیاست حمایت‌گرایی تجاری و درگیری‌های ژئوپلیتیکی و در نهایت کمک به ثبات عرضه جهانی منجر می‌شود.

اساساً چین یک قدرت برتر صنعتی و تولیدی است که جهان می‌تواند روی آن حساب کند؛ کشوری که در عصر تغییرات و نوسانات، می‌تواند به عنوان یک عامل ثبات و گره‌گشا ایفای نقش و لنگری قابل اتکا برای اقتصاد جهانی فراهم کند.

دانشگاه‌های چین بیش از هر زمان دیگری به جمع ۱۰ دانشگاه برتر جهان نزدیک شده‌اند؛ اما برای عبور از آخرین مانع، تنها سرمایه‌گذاری گسترده و پیشرفت علمی کافی نیست.

به گزارش ایسنا، تازه‌ترین رتبه‌بندی جهانی دانشگاه‌های Times Higher Education، نشان می‌دهد که دانشگاه تسینگ‌هوا چین با صعود به جایگاه یازدهم، در آستانه ورود به جمع برترین‌های جهان قرار گرفته است؛ هدفی که تحقق آن بیش از هر چیز به تقویت همکاری‌های علمی بین‌المللی وابسته است.

تسینگ‌هوا در رتبه‌بندی سال ۲۰۲۷ با یک پله صعود نسبت به سال گذشته، از مؤسسه فناوری فدرال زوریخ (ETH) پیشی گرفته و حالا نزدیک‌ترین دانشگاه آسیایی به جمع ۱۰ دانشگاه برتر محسوب می‌شود. دانشگاه پکن نیز برای سومین سال متوالی در رتبه سیزدهم ایستاده و فاصله چندانی با مؤسسه سوئیسی ندارد. پیشرفت این دو دانشگاه، نشانه‌ای از افزایش وزن علمی چین در رقابت جهانی آموزش عالی است؛ رقابتی که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً به دانشگاه‌های آمریکایی و انگلیسی محدود دانست.

سرمایه‌گذاری چین و چالش دانشگاه‌های غربی

فیلیپ آلتباخ، استاد بازنشسته و بنیان‌گذار مرکز آموزش عالی بین‌المللی در دانشگاه بوستون، معتقد است صعود دانشگاه‌های آسیایی را باید در کنار تحولات سیاسی و اقتصادی کشورهای انگلیسی‌زبان بررسی کرد. به گفته او، مداخله‌های سیاسی در آمریکا بر برتری علمی و نظام دانشگاهی این کشور تاثیر گذاشته و دانشگاه‌های انگلیس و استرالیا نیز با مشکلات جدی بودجه‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

در سوی دیگر، چین سرمایه‌گذاری هنگفتی در دانشگاه‌های خود انجام می‌دهد؛ سیاستی که علاوه بر تقویت ظرفیت‌های علمی، زمینه بازگشت دانشگاهیان چینی شاغل در خارج از کشور را فراهم کرده است.

با این حال، بررسی شاخص‌های رتبه‌بندی نشان می‌دهد که فاصله تسینگ‌هوا و پکن با دانشگاه‌های برتر، بیش از آنکه به آموزش یا پژوهش مربوط باشد، در عملکرد بین‌المللی آنها ریشه دارد. هر دو دانشگاه در شاخص‌های آموزش و پژوهش امتیازهای بالایی کسب کرده‌اند و در محور ارتباط با صنعت نیز امتیاز کامل ۱۰۰ را به دست آورده‌اند؛ نتایجی که با عملکرد دانشگاه‌های حاضر در جمع ۱۰

دانشگاه برتر برابری می‌کند یا حتی از آن فراتر می‌رود. اما در شاخص چشم‌انداز بین‌المللی، وضعیت متفاوت است. تسینگ‌هوا امتیاز ۶۰,۶ و دانشگاه پکن امتیاز ۶۷,۸ را کسب کرده‌اند؛ اعدادی که فاصله آن‌ها با رقبای برتر را نشان می‌دهد.

همکاری علمی؛ حلقه مفقوده صعود چین

شاخص بین‌المللی از سه بخش تشکیل شده است: شمار دانشجویان خارجی، اعضای هیات علمی بین‌المللی و همکاری‌های بین‌المللی در تالیف مقالات علمی. نقطه ضعف اصلی دانشگاه‌های چین در بخش سوم قرار دارد. تسینگ‌هوا و پکن در این شاخص به ترتیب تنها ۲۵ و ۲۵,۵ امتیاز از ۱۰۰ امتیاز ممکن را به دست آورده‌اند.

بررسی تیم داده Times Higher Education نشان می‌دهد اگر تسینگ‌هوا بتواند امتیاز کلی خود در محور بین‌المللی را از ۶۰,۶ به ۸۰ برساند، به رتبه هشتم جهان صعود خواهد کرد. سم آرمنتا بات، دانشمند ارشد داده این موسسه، می‌گوید افزایش امتیاز همکاری‌های بین‌المللی در تالیف مقالات به حدود ۷۵ نیز می‌تواند تسینگ‌هوا را به رتبه هشتم یا نهم برساند. دانشگاه پکن هم برای دستیابی به امتیاز ۸۰ در محور بین‌المللی و عبور از ETH، باید امتیاز همکاری‌های علمی خود را حدود ۵۰ واحد افزایش دهد.

با این حال، تحقق چنین جهشی قطعی نیست. چین دستیابی به خودکفایی پژوهشی را در اولویت قرار داده و تنش‌های ژئوپلیتیکی با آمریکا و دیگر کشورها نیز همکاری‌های فرامرزی را دشوارتر کرده است. پکن البته همکاری بین‌المللی را در تضاد با خودکفایی نمی‌داند و از دانشگاه‌های خارجی برای راه‌اندازی دوره‌ها و مؤسسات علمی در داخل کشور دعوت کرده است. این کشور همچنین به دنبال جذب دانشجویان خارجی بیشتر و باکیفیت‌تر است.

فوتائو هوانگ، استاد دانشگاه هیروشیما، می‌گوید دانشگاه‌های چین همچنان تعامل بین‌المللی را مهم می‌دانند، اما در انتخاب شرکای خود محتاط‌تر شده‌اند و تمرکز بیشتری بر اولویت‌های ملی و حوزه‌های راهبردی دارند. اکنون پرسش اصلی این است که آیا چین می‌تواند میان خودکفایی علمی و گسترش همکاری‌های جهانی تعادل برقرار کند؛ تعادلی که شاید کلید ورود دانشگاه‌های این کشور به جمع ۱۰ دانشگاه برتر جهان باشد.

ایسنا

خوداتکایی علمی و فناوریانه چین؛ ضرورتی داخلی با اهمیت جهانی

وزارت علم و فناوری چین روز سه‌شنبه اعلام کرد این کشور با سرعت زیادی در حال گذار از جایگاه یک «مشارکت‌کننده» در عرصه جهانی علم و فناوری به یک «پیشگام و رهبر» است و به یکی از کشورهایی تبدیل شده که سریع‌ترین رشد ظرفیت‌های نوآوری را تجربه می‌کنند.

پیام این موضع‌گیری روشن است: چین مصمم است خوداتکایی و توانمندی‌های خود را در حوزه علم و فناوری افزایش دهد؛ موضوعی که به عنوان یک ضرورت ملی، جایگاه مهمی در مسیر نوسازی این کشور پیدا کرده است.

اقتصاد چین طی چند دهه گذشته تا حد زیادی بر تولید با ارزش افزوده پایین، صنایع سنگین و انرژی‌بر و بخش پررونق مسکن متکی بود، اما کارایی این الگوی رشد به تدریج کاهش یافته است. اکنون که بزرگ‌ترین کشور تولیدکننده جهان به سمت «توسعه باکیفیت» حرکت می‌کند، ایجاد پیشران‌های جدید رشد اقتصادی مبتنی بر نوآوری اهمیت بیشتری یافته است.

علم و فناوری در مرکز این گذار قرار دارد. «پانزدهمین برنامه پنج‌ساله» که نقشه راه توسعه چین برای سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰ به شمار می‌رود، خوداتکایی علمی و فناوریانه را یکی از پایه‌های راهبردی برای پرورش «نیروهای مولد باکیفیت جدید» قرار داده است؛ الگویی که به جای اتکا به نهادهای سنتی، بر نوآوری و افزایش بهره‌وری استوار است.

آمارها نیز این تغییر مسیر را تأیید می‌کنند. در سال ۲۰۲۵، هزینه‌های تحقیق و توسعه چین از ۳,۹۲ تریلیون یوان، معادل حدود ۵۸۴,۵ میلیارد دلار، فراتر رفت که برابر با ۲,۸ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور بود. چین همچنین بزرگ‌ترین جمعیت دانش‌آموختگان رشته‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات در جهان، یک بازار مصرف دیجیتال گسترده و جایگاه‌های پیشرو در حوزه‌هایی مانند 5G، ارتباطات کوانتومی و پهپادها دارد. در همین سال، ارزش افزوده صنایع تولیدی با فناوری پیشرفته نیز ۹,۴ درصد رشد کرد که بسیار بالاتر از رشد ۵ درصدی تولید ناخالص داخلی بود.

پشت این ارقام، تحول عمیق‌تری در ساختار صنعتی چین در جریان است؛ گذاری از دستاوردهای مقطعی و جدا از یکدیگر به سمت پیشرفت هماهنگ در زنجیره‌های صنعتی و حرکت از نوآوری‌های بنیادی در فناوری‌های کلیدی به سمت کاربرد گسترده و ارتقای

صنعتی. این روند در نهایت با هدف ایجاد منافع ملموس برای مردم دنبال می‌شود؛ از تولید محصولات و خدمات بهتر گرفته تا تقویت کشاورزی، بهبود کیفیت هوا و آب، تولید غذای سالم‌تر و ارتقای کیفیت زندگی.

این رویکرد اگرچه از نیازهای اقتصادی داخلی چین سرچشمه می‌گیرد، اما وجود شکاف در برخی فناوری‌های حیاتی، ضرورت آن را دوچندان کرده است.

چین با وجود پیشرفت‌های چشمگیر، همچنان در برخی فناوری‌های مهم به واردات وابسته است. نیمه‌هادی‌های پیشرفته، تجهیزات تولیدی پیشرفته و برخی مواد اولیه کلیدی همچنان در برابر اختلال در عرضه خارجی آسیب‌پذیرند. محدودیت‌های صادراتی و فشارهای فناورانه سال‌های اخیر این واقعیت را برجسته کرده است که فناوری‌های پایه و کلیدی باید تا حد امکان بر توان داخلی متکی باشند.

از همین رو، چین تمرکز ویژه‌ای بر نوآوری‌های بنیادی و پیشرفت در حوزه‌هایی مانند هوش مصنوعی، فناوری کوانتوم، شبکه‌های 5G و خوشه‌های پردازی هوشمند در مقیاس بسیار بزرگ گذاشته است. بومی‌سازی نیمه‌هادی‌ها و مواد حیاتی نیز با هدف افزایش ظرفیت و بهره‌وری در فرآیندهای پیشرفته در اولویت قرار گرفته است.

با این حال، رویکرد چین در حوزه علم و فناوری گاه به اشتباه تهدیدآمیز یا درون‌گرا تلقی می‌شود، در حالی که این کشور همچنان در حال ایجاد فرصت‌های جدید برای توسعه جهانی است.

در زمینه گسترش عرضه جهانی نوآوری، مدل‌های هوش مصنوعی متن‌باز چین در کنار مدل‌های آمریکایی به طور فزاینده‌ای از سوی توسعه‌دهندگان بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند. پیشرفت چین در حوزه باتری و انرژی‌های پاک نیز این کشور را به بازیگری مهم در تلاش‌های جهانی برای مقابله با تغییرات اقلیمی تبدیل کرده است. رشد فناوری‌محور چین که با زنجیره‌های تأمین و بازارهای سرمایه جهانی پیوند خورده، در جهانی چندپاره می‌تواند به ایجاد تعادل کمک کند و گسترش تولیدات پیشرفته نیز تقاضای جدیدی برای قطعات، مواد و خدمات در بازارهای جهانی ایجاد می‌کند.

چین همچنین با دستاوردهای خود در پردازش کوانتومی، هوش مصنوعی و علوم فضایی به گسترش مرزهای دانش جهانی کمک می‌کند. برنامه توسعه جدید آکادمی علوم چین نیز بر تقویت تحقیقات علمی مبتنی بر هوش مصنوعی تأکید دارد؛ رویکردی که می‌تواند روند کشفیات علمی را سرعت بخشیده و منافع آن به جامعه جهانی برسد.

از سوی دیگر، چین توسعه علمی و فناورانه خود را فرصتی برای همکاری مشترک می‌داند. این کشور تاکنون با بیش از ۱۶۰ کشور و منطقه در زمینه علم و فناوری همکاری کرده و اعلام کرده است که همچنان رویکردی باز، فراگیر و مبتنی بر منافع متقابل را دنبال خواهد کرد.

چین نوآورتر که در زیست‌بوم فناوری جهان ادغام شده باشد، لزوماً یک چالش با حاصل جمع صفر نیست، بلکه می‌تواند فرصتی مشترک باشد. نوآوری‌های فناورانه چین نه تنها مسیر رشد داخلی این کشور را شکل خواهد داد، بلکه می‌تواند اقتصاد جهانی را در دهه‌های آینده نیز تحت تأثیر قرار دهد.

CGTN فارسی

پارک صنعتی صنایع سنگین هنگلی در منطقه اقتصادی جزیره چانگ‌شینگ شهر دالیان، در استان لیائونینگ چین، با توسعه یک پایگاه کشتی‌سازی سبز، به سمت ساخت نسل جدیدی از کشتی‌های بزرگ و پیشرفته حرکت کرده است.

این مجموعه که با عنوان «کارخانه اقیانوس» شناخته می‌شود، اوایل سال ۲۰۲۳ راه‌اندازی شد و «کارخانه آینده» آن نیز اوایل سال ۲۰۲۵ به بهره‌برداری رسید. این کارخانه بر ساخت کشتی‌های سبز با ارزش افزوده بالا، از جمله نفتکش‌های فوق بزرگ، کشتی‌های حمل گاز مایع و کشتی‌های کانتینری فوق‌بزرگ، همچنین تجهیزات پیشرفته مهندسی دریایی تمرکز دارد.

در این مجموعه، فناوری‌های پیشرفته به بخش‌های مختلف فرایند تولید وارد شده‌اند. ربات‌های جوشکاری، سامانه‌های برش خودکار و فناوری علامت‌گذاری و نشانه‌گذاری پویا و خودکار صفحات فولادی به طور گسترده در محوطه کارخانه مورد استفاده قرار می‌گیرند.

همزمان، پایانه‌های متعدد جمع‌آوری داده‌های صنعتی در اسکله‌های خشک، کارگاه‌ها و اسکله‌های این مجموعه نصب شده‌اند. این زیرساخت‌ها با استفاده از حسگرهای اینترنت اشیا و شبکه‌های خصوصی 5G، امکان ثبت و پایش دیجیتالی عوامل مختلف مرتبط با فرایند تولید را فراهم می‌کنند.

به این ترتیب، بخش‌های مختلف کارخانه از مرحله تولید تا مدیریت عملیاتی به یک سامانه دیجیتال متصل شده‌اند؛ رویکردی که به گفته مسئولان، با هدف افزایش سطح هوشمندسازی، بهبود مدیریت و ارتقای بهره‌وری در صنعت کشتی‌سازی دنبال می‌شود.